

## Ali Bey (Namık Kemal'in "İntibah" adlı Romanı) Duygusal

**Karakter** Henüz yirmili yaşlarında olan Ali Bey, kendince yakışıklı memur bir gençtir. Bilgili ve kültürlü biridir. Babasını erken yaşta kaybeden Ali Bey, annesi ile mütevazı bir hayat sürmektedir. Saf ve iyi niyetli karakteri nedeni ile Çamlıca'da tanıştığı Mahpeyker'in bir fahişe olduğunu anlaması çok uzun sürer. Normalde aile terbiyesi almış, namusuna düşkün olan Ali Bey, Mahpeyker ile tutkuları ve arzuları olduğunu keşfeder. Rakıya ve hatta annesine yalan söylemeye başlar. Zamanla yaptıklarından pişman olan karakter, annesinin arzusu üzerine kendisine satın alınan cariye Dilaşub ile evlenir. Mutlu giden hayatları Ali Bey'in Mahpeyker'e geri dönmemesi üzerine değişir. Ali yapılan oyunları anlayamaz ve sürekli pişmanlıklar yaşar. Sinir krizleri geçirir. Artık derbeder, dağılmış, çalışmayan, çalan, içki içen, kadınlı eğlencelere giden, annesini tanımayan kötü bir adam olur. Her şeyi öğrendiği gün ise yaşadığı öfkenin hiddeti ile Mahpeyker'i bıçaklayarak öldürür.

**Aktiviteler** Ali Bey, sürekli okuyan, çok çalışkan, işinden de terfiler alan biridir. Çamlıca'da yaptığı küçük gezintilerde tanışıp âşık olduğu kadınla hayatı değişir. Sevişmeye, içmeye ve yalan söylemeye başlar. Pişman olunca Dilaşub ile evlenir. Yine eskisi gibi çalışkan ve iyi bir adam olur. Fakat bir oyun üzerine karısının da fahişe olduğuna inanınca yine sokaklara düşer, annesine kötü davranır, içki ve meze âlemlerine gider. En sevdiği dostları Atıf ve Mesut Bey'leri kendisine para yollamaları için zorunlu görür. Hayatında yapmam dediği şeyleri yaparak sürekli pişmanlık yaşar.

## ÖRNEK ANILAR

**Hırslı** İlgi duyduğu konuda sadece ona odaklı yaşayan ve ne olursa olsun hedefini gerçekleştirmek isteyen Ali, önüne çıkan engelleri aşamadığında hırslıdan ağlar: "Dersleri söz konusu olunca dünyayı unuttur, piyasada bulunmayan bir kitabı kırk elli misli para ödeyerek satın alırdı. Bir bahse girip yenilince hastalanır, okuduğu kitaplarda çözemediği bir sorun olursa ağlardı."

**Meraklı/Sorgulayan** Babasının ölümü ile birlikte kendini kapatan Ali'ye annesi Çamlıca'da gezip açılmasını söyler. Ali, Çamlıca'da gezip arkadaş edindikçe buradaki arkadaşlarına uymadığını anlar. Zira arkadaşları kadınlara laf atıp eğlenen kimselerdir. Ali onlara uyuyam derken yoldan geçen arabalardan bir hanımın kendisine işaret yaptığını fark eder. Sürekli bu işareti sorgulayıp düşünen Ali, sevda düşüncesine aklı giderek düşünmeye başlar: "Her gün içimize doğan hayallerin yüzde kaçını gerçek olabilir?"

**Utangaç** Ali kadınların peşinde olmasından duyduğu utanç dışında, annesine yalan söylemekten ve babasının ona öğütlediğinin aksini yaptığı içinde iç sıkıntısı yaşar, zira annesine gerçek duygularını açmaktan çekinir: "Bu üç sorunla karşılaşınca kafası karmakarışık oldu. Neydi bu sorunlar? Kadın peşinde koşmak, yalan söylemek, annesinde kendisi ile ilgili hırslar görmek..."

**Tutkulu** İşe gitmek yerine Çamlıca'da kendisine işaret yapan kadını bekleyen Ali, her ne kadar kültürüne ve eğitimine ters bulsa da kadının cazibesinden kendini uzak tutamaz ve arzularına yenik düşer: "Her türlü cinsel arzunun taşkınlık çağında bile terbiyesini bozmayan bir delikanlı, zamanın çok nadir yetiştirdiği böyle bir güzelin karşısında ne yapabilir?"

**Saf** Ali tanıştığı kadına son derece kibar davranır, onun gibi bir kadının kendisi ile konuştuğuna inanamaz. Ali bir işarete âşık olup, arzuladığı kadının bir hayat kadını olduğunu anlamaz ve kendisine duyduğu ilgiyi anlatmaya devam eder. Hatta Mahpeyker'e evlilik teklifi eder ve yakın davrandığı içinde kabul edeceği inancı ile mutlu olur: "Acaba Mahpeyker evlilik önerisini neden reddetmişti? Yoksa sevmiyor da sırf zaman mı öldürüyordu? Bu olanaksızdı. Sevmeyen bir kadın arabasına çağırır mıydı?"

**Ümitsiz** Öğrendiklerinden sonra tüm hayalleri başına yıkılan Ali, yine de sevgilisini düşünmeden edemez, onu affedebilmenin bir yolu olmasını diler, nefes alamaz halde uyuyamaz, aklı fikri Mahpeyker'dedir: "Aklından bin bir türlü düşünce geçip duruyordu. Mahpeyker'i öldürmeyi düşündü. Sonra tek tek onun hayatına girenleri. Onsuz hayatın bir anlamı olmayacağını düşünerek kendini öldürmeyi bile düşündü."

**Zayıf/İradesiz** Ali, Mahpeyker ile durumu konuşmaya gittiğinde kadının güzelliği karşısında ne yapacağını bilemez ve kadının tatlı sözlerine kanarak, değişmeye karar verir. Tüm iradesini kaybeder. Annesine yalan söylemeye ve Mahpeyker'in pembe köşküne gitmeye başlayan Ali, ahlak örtüsünü bir kenara bırakıp eğlenmeye başlar: "Ali Bey, öpüşmenin lezzetini hayatında ilk defa tadıyordu. Kollarını sevgilisinin belinden, dudaklarını dudaklarından, göğsünü göğsünden bir türlü ayıramıyordu. Yarım saat böyle kaldılar."

**Pişman** Yaşadığı ilişkiyi bir dönem sorgulama fırsatı yakalayan Ali, yaptıklarına inanamaz ve derin bir üzüntüye düşer. Mahpeyker'in köşkü, hizmetçileri, kazancı, evde olmadığı günler ona artık bir cehennem gibi görünür, annesini bir fahişe için kırmış olmaktan dolayı pişmanlıktan kıvrınır: "Çok sever olduğu rakı acı bir zehre benziyordu. Bir ara annesini düşündü. Bu iki paralık fahişe için mi annesini bu kadar üzmüştü? Onun

gönlünü alacak yollar düşünmeye çalıştı. Sonra yatağa girerek uyumaya çalıştı. Ama gözüne uyku girmiyordu. Sabaha kadar kıvranıp durdu.”

**Üzgün** Annesini kırdığı için çok pişman olan Ali bundan sonrası için yeniden annesine dürüst davranmaya başlar. Bundan sonra değişecek ve eski Ali gibi olacaktır. Tek dileği annesinin kendisini affetmesidir. İçinde öyle derin bir üzüntü vardır ki gözleri yaşarmaktan kendini alamaz: “Anne, ne olur bana dünden söz etme. Dün alçağın tekiydim. Keşke ölseydim de dünü hiç yaşamasaydım.”

**Namuslu** Ali, sevgilisi ile buluşmak üzere Çamlıca’ya gittiğinde yakın dostu Atıf Bey sayesinde Mahpeyker’in fahişe olduğunu öğrenir ve dünyası başına yıkılır. Namusu ve onuru için yaşayan Ali, öğrendiği an Mahpeyker’i bıraktığını söyler: “-Ben onun böyle biri olduğunu bilmiyordum. Bundan sonra yüzünü bile görmeyeceğim, dedi.” Kendisini Mahpeyker’den ayıran namus düşüncesi aynı şekilde karısı için hazırlanan tuzakta da kendini gösterir. İnsanların karısının namusu üzerine konuşmalarından ötürü yataklara düşer, hasta olur, karısından nefret eder.

**Asabi/Fevri** Ali Bey, arkasında dönen oyunlardan habersiz, karısını tanıdığı bildiği halde duyduklarına inanır, kıza sorup dinlemeden karar verir. Ani karar verir ve hiç araştırmadan karısının fahişelere satılmasına sebep olur. O güne dek mutlu ve huzurlu olan yuvaları dağılma eşliğine gelir, karısını döver: “-Seni fahişe göbeğinin üstündeki benleri kimlere gösterdin bakalım? Geçen gün benden saklayıp, sonra da yırtıp attığın mektubu kimlere yazıyordun? Alçak beni kandıracağını sandın, değil mi? Bula bula o maymun suratlı herifi mi buldun, namussuz?”

**Tutarsız** Ali Bey, yaşadığı olaylar karşısında tutarsız bir yaşam örneği sergiler. Kültürlü, iş gücü sahibi, anne kıymeti bilen, çalışkan bir adamken; Dilaşub’un kendisini aldattığına inandıktan sonra tamamen işi gücü bırakır, içkiye, hırsızlığa başlar. Annesini önemsemez, hatta mezarına dahi gitmez. Dilaşub kendisi yerine ölene kadar da kendisine inanmaz, başta güçlü görünmeye çalışan adam sonra yaşayan bir ölü haline dönüşür: “-Ah Dilaşub! Seni bu hale ben düşürdüm, Allah belamı versin. Cehennemde yanmaya layığım. Kör olaydım da seni böyle görmeyeydim.”

**Öfkeli/Kızgın** Yaşadığı sinir harbinden sonra karşısına geçip yaptıklarını bir bir açıklayan Mahpeyker’e olan öfkesini bir türlü atamayan Ali Bey, katil olmaya karar verir ve hem annesinin hem de karısının intikamını alır: “O konuştuğunda Ali Bey onu bıçaklıyordu. Ama ölümcül yaralar açmıyor, acı çekmesini istiyordu. Kadın yalvarmaya başladı. Son olarak Dilaşub’un ruhunu anınca Ali Bey, dayanamayıp ölümcül darbeyi indirdi. Mahpeyker de ölmüştü.”